

Esimene 1. september Türi Põhikoolis

Sõidame autoga Türi. Juba valutab kõht ja kummaliselt palav on, mis on minu närvilisusele tegelikult omane. Kõnnin läbi sumiseva rahvahulga, silman üht uue klassi tüdrukutest. Kõnnin nende juurde ja läheme kõik koos treppidele. Kas nad ootasid meid? Seisame 7.b klassi astmel ja räägime vahetevahel midagi, et liiga piinlikku vaikust ei tekiks. Poisid mu selja taga vilistavad ja räägivad valjult, pea hakkab vaikselt valutama.

Algavad kõned ja muud etteasted. Lõpuks tuleb kätte aeg, kui hakatakse nimetama klasse koos klassijuhatajatega. "7.b ja Anneli Talviste!". Liigume majja. Mul on jalas beežid paeltega kingad, mille tald on kitsas ja uksematil järjekorras oodates on jube lihtne nendega jalga välja väänata. Otse loomulikult ma teen seda. Kohe mitu korda. Siiski pärast pikka ootamist jõuame lõpuks garderoobi ja 7.b vahede juurde. Väga kitsas on ja toimub paras rüselemine garderoobist välja, treppidest üles ja oma klassiruumi juurde. Kõikjal on lapsi ja õpetajaid ja palju erinevaid hääli.

Meid lastakse klassi ja valime omale kohad. Lootsin alguses kuskile ääre poole saada, aga kiiremad jõudsid ette ja ma sain koha klassi keskel teises reas. Õpetaja räägib koolist, tunniplaani, õpetajatest ja väljasõitudest. Olen veidi ärevil ja sellepärast unustan paljud asjad üles kirjutada. Tuleb ainult loota, et need asjad pärast teiste käest teada saan. Kõik vajalik läbi räägitud, läheme jäätist sööma. See on üllatavalt hea, arvestades fakti, et mulle enamasti ei maitse sidrunimaitsega maiustused. Nüüd on teha veel ühispilt ja saamegi minema.

Garderoobis hakkavad kõik nii loomulikult rääkima ja mulle tundub hetkeks, et ma polegi uus õpilane, vaid olen nende inimestega juba ammu tuttav. Nüüdseks oli juba hea tuju ja närvilisus on kadunud. Sõidan koju, jõuan veidi puhata ja siis on juba minek tagasi Türi - muusikakooli. Ooteruumis on palju väikseid lapsi. Väga kärarikas on. Vana tuttav tunne tekib trepist üles kõndides, sest olen seda teinud 5 aastat järjest vähemalt 4 korda päevas, kahel päeval nädalas. Lepime kokku tundide ajad ja saangi vabaks. Kojusõit ja ongi päev lõppenud. Selline oli minu 1. september.

IRIS MARIA KASS VIIb